AUGLÝSING

5
10. marz

um samkomulag milli Íslands og Noregs um innflutning á söltuðu íslenzku kindakjöti til Noregs og um aðstöðu norskra síldveiða við Ísland.

Íslenzka og norska ríkisstjórnin hafa orðið ásáttar um, að í stað samkomulagsins milli Íslands og Noregs frá 17. september 1932, komi eftirfarandi ákvæði:

I. Aðstaða norskra síldveiða við Ísland.

1. gr.

Norsku síldarverksmiðjunni í Krossanesi leyfist að halda áfram rekstri, með viðhaldi og nauðsynlegum endurnýjunum, sem ekki hafa í för með sér aukningu á núverandi afköstum hennar, sem eru um 4000 mál á sólarhring.

2. gr.

Fyrrgreindri norskri síldarverksmiðju er heimilt að afla 60% af hráefnisnotkun sinni á vinnzlutímanum með kaupum á nýrri bræðslusíld af norskum síldveiðiskipum.

Annars er norskum síldveiðiskipum leyft að selja íslenzkum síldarverksmiðjum nýja bræðslusíld, er nemi 400 málum fyrir reknetaskip og 600 málum fyrir herpinótaskip, og íslenzkum saltendum 100 tunnur af nýrri síld af hverju skipi, í samræmi við gildandi íslenzk lög um síldarútvegsnefnd. Að því er viðkemur sölu til saltenda, er það þó skilyrði, að skip það, er um er að ræða, afhendi ekki síld til söltunar í móðurskip eða annað erlent skip.

3. gr.

Norskum síldveiðiskipum er heimilt að þurrka og gera við veiðarfæri sín á Siglufjarðar- og Akureyrarhöfn. Meðan á því stendur, skal skipið, sem í hlut á, liggja við akkeri eða festar, og hafa uppi merki, sem nánar verður ákveðið.

4. gr.

Norskum síldveiðiskipum skal heimilt að fara með veiðarfæri sín í land og gera

Den islandske og den norske regjering er kommet overens om å erstatte avtalen mellom Island og Norge av 17 september 1932 med følgende bestemmelser:

I. De norske sildfiskeriers stilling ved Island.

Art. 1.

Det tillates forsatt dirft av den norske sildoljefabrikk på Krossanes samt nödvendig vedlikehold og modernisering som ikke medförer forhöyelse av fabrikkens nåværende kapasitet på ca. 4000 mål pr. dögn.

Art. 2.

Det tillates den nevnte norske sildoljefabrikk å dekke 60% av sitt råstofforbruk i sesongen ved kjöp av fersk fabrikksild fra norske sildfiskefartöyer.

Forövrig tillates det norske sildfiskefartöyer å selge i land til islandske sildoljefabrikker 400 og 600 mål fersk fabrikksild pr. fartöy, henholdsvis for drivgarns- og snurpenotfartöyer, og til islandske saltere i samvar med gjeldende islandsk lov om sildefiskerinevnd, 100 tönner fersk sild pr. fartöy, for så vidt angår salg til saltere, dog bare såfremt vedkomende fartöy ikke leverer sild til salting på moderskib eller annet fremmed fartöy.

Art. 3.

Norske sildfiskefartöyer tillates å törre og etterse sine fiskeredskaper under ophold i Siglufjord og Akureyri. Under dette arbeid skal vedkommende fartöy være forankret eller fortöyet og före nærmere fastsatt signalflagg.

Art. 4.

Norske sildfiskefartöyer tillates å landbringe og reparere sine fiskeredskaper i

5 10. marz

við þau á Akureyri og Siglufirði. Meðan á því stendur, skal skip það, sem í hlut á, liggja við akkeri eða festar og hafa uppi nánar ákveðið merki.

5. gr.

Norskum síldveiðiskipum er heimilt að nota veiðibáta sína til flutninga og vatnstöku í Reykjavík, á Ísafirði, Skagaströnd, Siglufirði, Krossanesi, Akureyri, Raufarhöfn, Seyðisfirði, Eskifirði, í Vestmannaeyjum og Hafnarfirði, en til vatnstöku þó því aðeins, að það komi ekki í bága við einkarétt til afhendingar vatns.

6. gr.

Norskum síldveiðiskipum, sem ekki láta af hendi síld til söltunar í móðurskip eða annað erlent skip, skal heimilt að búlka afla sinn og það, sem til útgerðarinnar þarf, á höfnunum á Siglufirði og Akureyri. Hlutaðeigandi hafnarstjórn skal fyrirfram tilkynnt, að slík búlkun fari fram, og skipið, sem í hlut á, skal, meðan á verkinu stendur, liggja við akkeri eða festar og hafa uppi nánar ákveðið merki.

7. gr.

Norsk síldveiðiskip greiða afgreiðslugjald og vitagjald einungis þegar þau koma frá útlöndum.

8. gr.

Það telst ekki viðkoma í útlöndum, er síldveiðiskip hefir samband við annað skip utan landhelgi, ef hið síðarnefnda skipið hefir einnig greitt lögboðin gjöld á Íslandi á veiðitímanum, og hefir ekki síðar haft samband við útlönd eða við önnur skip, sem beint eða óbeint hafa haft samband við útlönd eftir að hin lögboðnu gjöld voru innt af hendi. Sýna ber skilríki fyrir þessu frá skipstjóra hins skipsins.

9. gr.

Nú varpar síldveiðiskip akkerum utan löggiltra hafna, og greiðast þá ekki opinber gjöld, ef skipið hefir ekki samband við land.

Siglufjord og Akureyri. Under dette arbeid skal vedkommende fartöy være forankret eller fortöyet og före nærmere fastsatt signalflagg.

Art. 5.

Norske sildfiskefartöyer tillater å benytte sine fangstbåter til transport og vannfylling i Reykjavik, Isafjord, Skagastrand, Siglufjord, Krossanes, Akureyri, Raufarhöfn, Seydisfjord, Eskefjord, Vestmannöyane og Havnafjord, vannfylling dog kun for så vidt det ikke strider mot etablert monopol på vannforsyningen.

Art. 6.

De norske sildfiskefartöyer som ikke leverer sild til salting på moderskib eller annet fremmed fartöy, tillates å foreta omstuving av egen last, av fangst og utrustning under opphold i Siglufjord og Akureyri. Dette arbeid skal på forhånd anmeldes til vedkommende havnemyndigheter, og under arbeidet skal fartöyet være forankret eller fortöyet og före nærmere fastsatt signalflagg.

Art. 7.

Klareringsavgift og fyravgift avkreves norske sildfiskefartöyer kun ved anlöp fra utlandet.

Art. 8.

Det regnes ikke som anlöp av utlandet når et sildfiskefartöy har samkvem med et annet fartöy utenfor territorialgrensen såfremt vedkommende annet fartöy også har innklarert på Island i sesongen og ikke senere har hatt samkvem med utlandet eller med fartöyer som har hatt direkte eller indirekte samkvem med utlandet etter innklarering på Island. Bevidnelse herom må foreligge fra det annet fartöys förer.

Art. 9.

Ved oppankring andre steder på Islands sjöterritorium enn i legale havner skal norske sildfiskefartöyer ikke avkreves avgifter, såfremt skipet ikke har samkvem med land.

10. gr.

Norsk síldveiðiskip, sem leita neyðarhafnar á Íslandi, skulu aðeins greiða venjuleg gjöld fyrir tollskoðun og heilbrigðiseftirlit, og hafnsögumannsgjald og hafnargjöld o. þvl. aðeins ef um slík afnot er að ræða.

Art. 10.

Norske sildfiskefartöyer, som söker nödhavn på Island avkreves kun de vanlige avgifter for toll- og sundhetsettersyn samt i tilfelle av virkelig bruk los- og havneavgifter o. l.

11. gr.

Norsk síldveiðiskip, sem geta sannað, að þau hafi rekið inn í landhelgi vegna straums og/eða storms, skulu ekki sæta ákæru, ef það er ljóst af öllum atvikum, að þetta hafi ekki átt sér stað vegna stórkostlegs gáleysis eða ásetnings, í þeim tilgangi að veiða eða verka aflann innan landhelgi, enda sé þessu kippt í lag svo fljótt sem auðið er.

Art. 11.

Det skal ikke innledes rettslig forföyning mot norske sildfiskefartöyer, som kan bevise å være drevet inn på sjöterritoriet på grunn av ström og/eller storm hvis det av alle omstendigheter med tydelighet fremgår at dette ikke er gjort ved grov uaktsomhet eller forsetlig i den hensikt å fange eller tilvirke fangst innenfor territorialgrensen og såfremt forholdet hurtigst mulig bringes iorden.

12. gr.

Ef norskt síldveiðiskip vill ekki greiða sekt, heldur óskar að dómur gangi, skal skipinu þegar sleppt, gegn geymslufjárgreiðslu, en ekki haldið þar til dómur fellur.

Art. 12.

Hvis norsk sildfiskefartöy ikke vedtar böteforelegg men önsker dom, skal fartöyet straks frigis mot depositum og ikke fastholdes inntil dom faller.

II. Innflutningur á söltuðu íslenzku kindakjöti til Noregs.

13. gr.

Heimilt skal að flytja inn til Noregs beint frá Íslandi 8000 tunnur á 112 kg netto, eða alls 896 tonn, af söltuðu kindakjöti á ári; þar af 6000 tunnur á tímabilinu 20. október til 31. desember, en eftirstöðvarnar á tímabilinu 1. janúar til 30. júní.

Ef hinn áðurnefndi innflutningsskammtur fyrir tímabilið 20. október til 31. desember notast ekki að fullu, skal það, sem á hann skortir, allt að 1000 tunnum, flytjast yfir á tímabilið 1. janúar til 30. júní.

14. gr.

Af innflutningnum greiðist 10 aura aðaltollur pr. kg, að viðbættum venjulegum viðaukum.

II. Innförsel av saltet islandsk sauekjött i Norge.

Art. 13.

Det skal tillates innfört i Norge direkte fra Island 8000 tönner à 112 kg netto, eller tilsammen 896 tonn, saltet sauekjött pr. år derav 6000 tönner i tidsrommet 20 oktober — 31 desember, og resten i tidsrommet 1 januar — 30 juni.

Hvis den nevnte importkvote for tidsrommet 20 oktober — 31 desember ikke utnyttes fullt ut, skal det manglende inntil 1000 tönner overföres til tidsrommet 1 januar — 30 juni.

Art. 14.

Innförelsen skal skje til en grunntollsats av 10 öre pr. kg, med vanlige tariffmessige tillegg.

5
10. marz

III. Gildistaka og uppsögn.

15. gr.

Samkomulag þetta gengur í gildi við undirritun þess. Hvor aðili um sig getur sagt því upp með 6 mánaða fyrirvara, þó verður því ekki sagt upp af Norðmanna hálfu, þannig að samkomulagið falli úr gildi á tímabilinu 1. október til febrúarloka, né af Íslands hálfu, þannig að samkomulagið falli úr gildi á tímabilinu 1. júní til 30. september.

Gert í Reykjavík, í tveimur eintökum á íslenzku og tveimur eintökum á norsku, þann 27. febrúar 1939.

Fyrir Ísland:
Hermann Jónasson.

III. Ikrafttreden og opsigelse.

Art. 15.

Denne avtale trer i kraft ved underskrivningen. Den kan oppsis av hver av partene med 6 måneders varsel, dog skal oppsigelsen fra norsk side ikke kunne finne sted slik at avtalen utlöper i tiden 1 oktober til utgangen av februar eller fra islandsk side slik at avtalen utlöper i tiden 1 juni til 30 september.

Utferdiget i Reykjavik, i to eksemplarer på islandsk og i to eksemplarer på norsk, den 27 februar 1939.

For Norge:
S. Johannessen.

Lokabókun.

Í dag, við undirritun samkomulagsins milli Íslands og Noregs um innflutning á söltuðu íslenzku kindakjöti til Noregs og um aðstöðu norskra síldveiða við Ísland, hafa íslenzka og norska ríkisstjórnin orðið ásáttar um, að 5., 7., 9. og 12. grein samkomulagsins skuli einnig gilda um önnur norsk fiskiskip en síldveiðiskip.

Gert í Reykjavík, í tveim eintökum á íslenzku og tveim eintökum á norsku, þann 27. febrúar 1939.

Fyrir Ísland:
Hermann Jónasson.

Sluttprotokoll

Ved underskrivningen i dag, av avtale mellom Island og Norge om de norske sildfiskeriers stilling ved Island og om innförsel av saltet islandsk sauekjött i Norge, er den islandske og den norske regjering kommet overens om at denne avtales artikler 5, 7, 9 og 12 skal gjelde også for andre norske fiskefartöyer enn sildfiskefartöyer.

Utferdiget i Reykjavik, i to eksemplarer på islandsk og i to eksemplarer på norsk, den 27 februar 1939.

For Norge:
S. Johannessen.

Samkomulag það milli Íslands og Noregs frá 17. september 1932, er um ræðir í heimildarlögum nr. 33 19. júní 1933, er jafnframt úr gildi fallið.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðuneytið, utanríkismáladeild, 10. marz 1939.

Hermann Jónasson.